

[Aksel Møller.]

Viden — om Størrelsen af det Beløb, som Forsøgene paa at holde Levnedsmiddelpriserne nede til sin Tid vil kræve.

Med det Forslag om en Afregningspris for Landbrugsprodukter, den højtærede Landbrugsminister har fremsat, er det et Gennemsnit af Eksportprisen, man sigter mod. Jeg og mit Parti — maa jeg have Lov at indskyde den Bemærkning — kan kun anerkende, at et Synspunkt, som vi kæmpe for i Fjor, nu er blevet knæsat, og vi er dermed altsaa i Princippet fritaget for Bekymringer for at skulle skaffe Midler til direkte Støtte for Eksporten. Men saa længe vi ikke kender denne Gennemsnitspris, kan vi ikke med Sikkerhed vide noget om det Beløb, som skal bruges til at gennemføre en hensigtsmæssig Prispolitik for Salget til Hjemmemarkedet. Det eneste, vi med Sikkerhed ved, er, at vi skal bruge Penge af en eller anden Størrelsesorden til dette Formaal.

Jeg indrømmer derfor, at det vilde være forkert af os, om vi indrettede os, som om vi kunde undvære Skatter af den Karakter, som her foreslaas forlænget, og ud fra dette Synspunkt er mit Parti parat til at deltage i Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag efter en Udvalgsbehandling af Sagen. Et Udvalgsarbejde er nemlig efter vor Opfattelse nødvendigt, idet der fra Restauratørhvervet foreligger saadanne Beklagelser over den Situation, som disse Spirituskatters Forhøjelse har bragt Erhvervet i, at man ikke med Rette kan afvise en nærmere Undersøgelse af Erhvervets Klager.

Saa vidt jeg har forstaaet, er det ikke blot det, at der er sket en Omlægning af Forbruget af Spiritus fra Restauranterne til Hjemmene, man hæfter sig ved; en saadan Udvikling tror jeg ikke der vil kunne mobiliseres alt for megen Modstand imod noget Sted. Men der siges at være opstaaet en Mani med, at Folk lægger de Fester, de ønsker at holde uden for deres Hjem, ud i Lokaler, hvor der ingen Omsætningsafgift er af Spiritusforbruget. Jeg mener at vide, at Danselokaler i høj Grad nu udlejes til Festligheder, hvor man tager Spiritusen med til Detailpris og altsaa paa den Maade omgaar Skatten; jeg har endda hørt, at selv Byraadssale undertiden tømmes for Inventaret for at give Plads for Funktionærernes Festligheder, saaledes at disse kan foregaa paa de favorable Vilkaar, som bl. a. er en Følge af, at Spiritusomsætningen sker over Disken fra Detailhandelen. Hvis denne Udvikling er rigtig, hvis Undersøgelser i et Udvalg fastslaar, at det virkelig er et nyt

Fænomen, som er ved at udfolde sig i Ly af den Skattebestemmelse, vi vedtog i Fjor, og i Strid med, hvad der egentlig er disse Afgiftsloves Hensigt, saa forekommer det mig, at der her foreligger det Spørgsmaal til Overvejelse, om der ikke er Grund til en Revision af Bestemmelserne.

Jeg tror ikke, at den højtærede Finansminister har haft ondt i Sinde over for Restauranterhvervet med sine Lovforslag fra i Fjor, men nu siges det jo med stor Bestemthed, at de Forhøjelser, som altsaa her foreslaas forlænget, har medført en Ødelæggelse af Erhvervet, og derfor synes jeg, vi skal se paa, om denne Paastand virkelig ogsaa stemmer overens med de Erfaringer, Tolddepartementet har gjort. I Udvalget maa vi kunne faa Oplysninger, som kan belyse Skatteforhøjelsernes Indflydelse paa Omsætningen, og hvis Restauratørernes Klager holder Stik, maa der jo ogsaa kunne gives Oplysninger om en betydelig Vækst i Restancerne og Henstandsordningernes Tal. Jeg tror i det hele taget, det vil være naturligt at faa belyst, hvad disse Skatteforhøjelser virkelig har indbragt, sammenlignet med de Forventninger, den højtærede Minister stillede til dem.

Finansministeren har foreslaaet, at den Del af Skatteprovenuet, som overstiger 160 Mill. Kr. om Aaret, skal hældes i det store Kar, der ikke mangler meget i at ligne Danaidernes. Mit Parti er ganske enig med den højtærede Minister i denne Side af Forslaget, ja, vi har endda maaske Lov til at melde os med Krav paa Paterniteten til, at man er slaaet ind paa saadanne Baandlæggelser i Forbrugsafgiftsloven.

I Finansministerens Fremsættelsestale fandt vi ikke nogen Motivering for, at Loven foreslaas forlænget helt frem til Udgangen af Finansaaret 1948—49. Er det en Hensynsfuldhed mod den højtærede Finansministers eventuelle Eftermand, der har faaet ham til at ønske en saa lang Løbetid? I saa Fald synes jeg, at det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersens Afvisning af Lovforslaget maa bringe den højtærede Minister paa andre Tanker end den at give Gaver af denne Karakter. Eller er det maaske en pengepolitisk Foranstaltning, der har været i Finansministerens Tanker, da han conciperede dette Lovforslag? Vi vil i alt Fald ikke være villige til at bøje os for det første Argument, men er i høj Grad villige til at følge det andet. Hvis den højtærede Finansminister mener, at det virkelig er af pengepolitisk Interesse, at Loven faar den her foreslaaede Varighed, er det et Argument, der vil tale til os.